

บทที่ 5

สรุป อกิจกรรมผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังโน้มติ เรื่อง พันธะเคมี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อกิจกรรมผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังโน้มติ เรื่อง พันธะเคมี ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สรุปเป็นตอนได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ท่าประสิทธิภาพของการสอนเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาเคมี เรื่องพันธะเคมี ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนผังโน้มติ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 การประเมินผลความสามารถในการเขียนแผนผังโน้มติ เรื่องพันธะเคมี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าความสามารถในการเขียนแผนผังโน้มติของนักเรียน ด้านเนื้อหา/ความรู้ ด้านการจัดการเรื่อหา และด้านความคิดสร้างสรรค์ มีพัฒนาการสูงขึ้น เมื่อมีการเขียน้ำๆ

อกิจกรรมผลการวิจัย

การอภิปรายผล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ท่าประสิทธิภาพของการสอนเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาเคมี เรื่องพันธะเคมี ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนผังโน้มติ พนวจ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ประกอบกับการใช้แผนผังโน้มติแล้ว โดยนักเรียนที่ได้รับจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ประกอบกับการใช้แผนผังโน้มติแล้ว เป็นนักเรียนที่ได้รับจัดการเรียนรู้ ประกอบการเรียนผังโน้มติหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ประกอบกับการเขียนแผนผังโน้มติ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้านการคิด ทำให้นักเรียนสนุกสนานกับการเรียน สังเกต การสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้านการคิด ทำให้นักเรียนสนุกสนานกับการเรียน ลักษณะ ได้จากการตอบคำถามและการซักถามข้อสงสัยของเด็กนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนที่ไม่กล้า แสดงออก กล้าแสดงออก โดยการนำเสนอข้อความที่เป็นโน้มติ และคำเชื่อม เพราะการที่ นักเรียนได้นำเสนอ คำที่เป็นคำเชื่อมหรือ โน้มติที่เป็นข้อความสั้น ๆ ไม่ยากเกิน ความสามารถของนักเรียน เมื่อเปรียบเทียบกับการให้นักเรียนสรุปข้อความที่เป็นประโยชน์ ความสามารถของนักเรียน สามารถประเมินความรู้เดิมของนักเรียนที่เกิดขึ้นจริงและทราบแนว ๆ ทำให้ครูผู้สอนสามารถประเมินความรู้เดิมของนักเรียนที่เกิดขึ้นจริงและทราบแนว ทางแก้ไขปรับปรุงในขณะทำการสอน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ซึ่ง สถาบันลีชงกับพรรถี จันทร์ห้างหว้า (2552 : 65) กล่าวว่าการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (SEs) ร่วมกับแผนผังโน้มติ เป็นกิจกรรมที่ มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสนใจและ กระตือรือร้นในการร่วม กิจกรรม ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมจริง ทำให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีโอกาส ได้พัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ ใน การแสวงหาความรู้เพื่อคิดและแก้ปัญหาโดยใช้ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับ สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์พร คงตา (2550 : 65) ซึ่งได้จัดการเรียนรู้แบบแผนผังโน้มติและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัด กิจกรรม การเรียนรู้แบบแผนผังโน้มติ หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน ตอนที่ 2 การประเมินผลความสามารถในการเขียนแผนผังโน้มติ เรื่องพันธะเคมี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พนวจ ความสามารถในการเขียนแผนผังโน้มติของนักเรียน ค้านเนื้อหา/ความรู้ ค้านการจัดการเนื้อหา และค้านความคิดสร้างสรรค์ มีพัฒนาการสูงขึ้นเมื่อ มีการเขียนซ้ำๆ จากผลการประเมินความสามารถในการเขียนแผนผังโน้มติ แบ่งเป็น 3 ค้าน ได้แก่ 1) ค้านเนื้อหา/ความรู้ 2) ค้านการจัดการเนื้อหา และ 3) ค้านความคิดสร้างสรรค์ ผลการประเมินพบว่า คะแนนรวมเป็น 12 คะแนนคะแนนเฉลี่ยรวมค้านเนื้อหา/ความรู้

ด้านการจัดการเนื้อหา และด้านความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเท่ากับ 9.65 คะแนน แผนผังโน้มติที่มีคะแนนเฉลี่ยรวมสูง 3 อันดับ คือ แผนผังโน้มติเรื่องพันธะโลหะ รองลงมาคือ แรงบิด-หนีบระหว่างโมเลกุล และเรื่องสภาพขั้วของโมเลกุล ตามลำดับ เมื่อพิจารณาพัฒนาการในหนึ่งระยะห่าง โมเลกุล และเรื่องสภาพขั้วของโมเลกุล ตามลำดับ ตามที่ได้ระบุไว้ในแผนผังโน้มติที่ 1-4, 5-8 และ 9-11 พบว่า การเขียนผังโน้มติกำหนดเป็น 3 ช่วง คือ แผนผังโน้มติที่ 9-11, 5-8 และ 1-4 คะแนนเฉลี่ยเป็นรายด้านเรียงลำดับสูงที่สุดคือ ผังโน้มติช่วงที่ 9-11, 5-8 และ 1-4 ตามลำดับ คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนแผนผังโน้มติมีพัฒนาการสูงขึ้น ตามลำดับ คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนแผนผังโน้มติที่สูงขึ้น ลดลงตามลำดับ คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการใช้คำเชื่อมและการ irony การสอนให้นักเรียนวิเคราะห์ความสำคัญของเนื้อหาที่เป็นโน้มติ การใช้คำเชื่อมและการ irony ความสัมพันธ์ระหว่างโน้มติ จนออกมากำลังเป็นผังโน้มติ เมื่อนักเรียนได้ผ่านการเขียน ผังโน้มติตามกันนี้ นักเรียนจะมีพัฒนาการในการเขียนแผนผังโน้มติที่สูงขึ้น สอดคล้องกับ ศูนย์ สถาบันตรรกะ (2536 : 164) ที่ได้เสนอและสรุปไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ถ้าผู้เรียนได้สร้างกรอบนโนท์คัน (Concept Mapping) ด้วยตนเองอย่างสนับสนุน จะช่วยให้ ผู้เรียนมีความชำนาญในการสร้างและส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนอย่างแท้จริง เพราะการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรอบนโนท์คันจะมีประโยชน์ ต่อผู้เรียน ตลอดจนทำ ความเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

ผลการประเมินคะแนนเฉลี่ยด้านเนื้อหา/ความรู้ พบว่า คะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 แผนผัง-โน้มติ คือแผนผังโน้มติเรื่องพันธะโลหะ รองลงมาคือ แรงบิดหนีบระหว่าง โมเลกุล และแผนผังโน้มติเรื่องสภาพขั้วของโมเลกุล ตามลำดับ ผลการประเมินคะแนน เฉลี่ยด้านการ-จัดการเนื้อหาพบว่า คะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 แผนผังโน้มติ คือแผนผังโน้มติ เรื่องพันธะโลหะ รองลงมาคือ แรงบิดหนีบระหว่างโมเลกุล และแผนผังโน้มติเรื่องสภาพ ร่างสรรษ์พบว่า คะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 แผนผังโน้มติ คือ แผนผังโน้มติเรื่องพันธะโลหะ ร่องลงมาคือ แรงบิดหนีบระหว่างโมเลกุล และแผนผังโน้มติ เรื่องสภาพขั้วของโมเลกุล ตามลำดับ เห็นได้ว่าเมื่อนักเรียนได้ฝึกเขียนผังโน้มติอย่างต่อเนื่องทำให้นักเรียนเกิด ความรู้ที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับโน้มติหลัก โน้มติรอง และโน้มติย่อย มีความสัมพันธ์ เรียนรู้ที่จะทำความเข้าใจในเรื่องโน้มติที่ทางอาจารย์สอน โน้มติทำงาน โน้มติหลักสูม โน้มติกันอย่างไร จนทำให้นักเรียนเขื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างโน้มติจาก โน้มติหลักสูม โน้มติรอง และลงมาสู่ โน้มติย่อย หรือโน้มติที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น ทำให้นักเรียนมี ความถ่อง แท้ในเรื่องนั้นๆ จึง ทำให้การเขียนผังโน้มติของนักเรียนช่วงหลังมีการพัฒนาดีขึ้นกว่าการ เขียนผังโน้มติในช่วงแรก ดังที่ ยามีเล้า อาบู (2550 : 105) กล่าวว่า การสร้างผังโน้มติ อย่างต่อเนื่องจะทำให้นักเรียนสรุปเนื้อหาที่เรียนได้ด้วยตนเอง โดยออกมายังรูปของแผนผัง

มโนมติ เป็นการแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในโน้มติต่างๆ ของเนื้อหา ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ นิตย์ พงษ์ประเสริฐ (2543 : 65) กล่าวว่า ผังโน้มตินี้เป็น เครื่องมือที่จะทำให้ผู้เรียนเป็นผู้พัฒนาและสร้างความรู้ใหม่ๆ ขึ้นมาด้วยตนเอง โดยตั้งอยู่บน ข้อมูลและพื้นฐานของข้อมูลที่นักเรียนมีอยู่แล้ว ซึ่งส่งผลให้เกิดความกระตือรือร้น สนใจ ต่อการเรียน ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมต่อการเรียน และดึงความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้ และ พนวจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ดังนั้น การสอนโดยใช้ผังโน้มติสัมพันธ์ในการสรุปบทเรียน จึงเป็นส่วนสำคัญที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิด การเรียนรู้อย่างมีความหมายขึ้น และส่งผลให้มี คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้ประกอบการเรียน แผนผังโน้มติหลังเรียน มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเคมีและมีความสามารถในการเรียน แผนผังโน้มติที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ดังนั้นการเรียนรู้โดยใช้แผนผังโน้มติจึงน่าจะเป็น กิจกรรมทางเลือกใน การจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา เพื่อเป็นทางเลือกใน การตรวจสอบความรู้ให้อย่างเหมาะสม

1.2 ผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ประกอบการเรียน แผนผังโน้มติ และต้องมีการวางแผนดำเนินงานให้มีระบบเพื่อการจัดการเรียนรู้เป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ครูผู้สอนนำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการเรียนแผนผังโน้มติไปใช้กับ วิชาอื่น เพื่อฝึกให้นักเรียนคิดอย่างเป็นระบบมีขั้นตอน ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปรีบบันทึกของ การจัดการเรียนรู้ประกอบการเรียนแผนผัง โน้มติกับตัวแปรอื่นๆ เช่น ความสามารถในการสร้างสรรค์ ทักษะกระบวนการ-วิทยาศาสตร์ ความสามารถในการคิดเปรียบเทียบ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาปรีบบันทึกของ การจัดการเรียนรู้ประกอบการเรียนแผนผัง โน้มติกับวิชาอื่นๆ เช่น วิชาสังคมศึกษา ภาษาไทย ฟิสิกส์ ชีววิทยา เป็นต้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY